Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ioseph filio suo. Erat autem ibi fons iacob. Je
sus g̃ fatigatus ex itinere: sedebat sic sup fontem.
Hora erat quasi sexta. Venit mulier de samaria:
haurire aquam. Dicit ei ihs. Da mihi bibere.
Discipuli enim eius abierant in ciuitatem: ut
cibos emerent. Dicit g̃ ei mulier illa samaritta
na. Quomodo tu iudeus cum sis: bibere a me po
scis. que sum mulier samaritana. Non enim iu
dei coutuntur samaritanis. Respondit ihs. et
dixit ei. Si scires donum dei et quis est qui dicit t̃
da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo et dedisset
tibi aquam uiuam. Dicit ei mulier. Dn̄e neq;
in quo haurias hes: et puteus altus est. Unde g̃
hes aquam uiuam. Nunquid g̃ tu maior es
p̄ie nr̄o iacob qui dedit nobis puteum istum.
Et ipse ex eo bibit et filij eius et pecora eius. Re
spondit ihs et dixit ei. Omnis qui bibit ex ag̃
hac sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua q̃
ego dabo ei. non sitiet in eternum. sed aquam q̃m
ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in uitã
eternam. Dicit ad eum mulier. Dn̄e: da mihi
hanc aquam ut non sitiam neq; ueniam huc hau
rire. Dicit ei ihs. Uade uoca uirum tuum: et
ueni huc. Respondit mulier et dixit. Non hẽo
uirum. Dicit ei ihs. Bene dixisti: quia non
hẽo uirum. Quinq; enim uiros hũisti: et que